

آینده‌ی حسابداران

یان بال - مدیر عامل فدراسیون بین‌المللی حسابداران (IFAC)

ترجمه: مرضیه خادم شریف

آنچه می‌خوانید سخنرانی یان بال، مدیر عامل فدراسیون بین‌المللی حسابداران در هجدهم ژوئن سال جاری است که در هنگ‌کنگ ارائه کرد.

در سال‌های اخیر می‌پردازم و برخی از پیشرفت‌های احتمالی آینده از جمله گزارش‌های یکپارچه، نقش حسابرسی و گزارش‌دهی مالی بخش عمومی را شناسایی می‌کنم. همچنین به‌اختصار به بیان پیشرفت‌های ساختار حرفه حسابداری خواهم پرداخت.

با اینکه مطمئن هستم بسیاری از شما با فدراسیون بین‌المللی حسابداری IFAC آشنا هستید، ولی در ابتدا برای آنهایی که اطلاعاتی در این زمینه ندارند شرح مختصری از خودمان و کارهایمان می‌دهم. فدراسیون بین‌المللی حسابداران (IFAC) سازمانی جهانی در زمینه‌ی حرفه‌ی حسابداری است که از ۱۶۴ سازمان حسابداری تخصصی در ۱۲۵ کشور جهان تشکیل شده است.

ما درگیر تدوین استانداردهای حرفه‌ای در تعدادی از حوزه‌ها از جمله حسابرسی، گزارش‌گری مالی بخش دولتی، آموزش حسابداری، و اخلاق حرفه‌ی هستیم. به استثنای هیئت بین‌المللی استانداردهای بخش عمومی (IPSASB)، هیئت‌های تدوین‌کننده‌ی استاندارد (SSBs) زیر نظر هیئت

موضوع صحبت‌های امروز تحولات جهانی در حرفه‌ی حسابداری است. اگرچه صحبت‌هایم بر تحولات جهانی متمرکز است، مسائلی عنوان خواهم کرد به امور داخلی نیز مرتبط می‌شود.

اقتصاد جهانی کماکان در حال برون‌رفت از بحرانی است که سیستم مالی بین‌المللی را تا نهایت توان خویش مورد آزمایش قرار داده است. حساس‌ترین مرحله از این بحران ممکن است، و تاکید می‌کنم ممکن است، سپری شده باشد، لیکن بهبود به دست آمده همچنان در معرض تهدید است و تاثیر این بحران هنوز در سراسر جهان احساس می‌شود. به عنوان عضوی از این حرفه نیاز داریم که فکر کنیم برای اجتناب از بحران‌های آتی چه نقشی می‌توانیم داشته باشیم و بحران کنونی بر نقش ما در اقتصاد و حرکت جامعه‌ی در حال پیشرفت چه تاثیری خواهد داشت.

در سخنرانی امروز، فدراسیون بین‌المللی حسابداری (IFAC) را معرفی خواهم کرد، تنوع حرفه‌مان را شرح خواهم داد، به‌طور مختصر به شرح ماهیت تحولات نظارتی

نظارت منافع عمومی (PIOB) قرار دارد که کاملاً مستقل از فدراسیون بین‌المللی حسابداری (IFAC) است و در مادرید مستقر است.

همچنین ما فعالیت‌هایی مرتبط با کمیته‌ی حسابداران حرفه‌ای در بنگاه‌های اقتصادی (PAIB)، فعالیت‌های بنگاه‌های کوچک و متوسط (SMP) و توسعه‌ی این حرفه در سرتاسر جهان از طریق کمیته‌ی توسعه‌ی سازمان حسابداری حرفه‌ای و برنامه‌ی پذیرش هیئت اعضا داریم. همچنین با شرکت‌های حسابداری از طریق گردهمایی شرکت‌ها و کمیته حسابرسان موقت کار می‌کنیم.

به طور فزاینده، ما برای حرفه‌ای جهانی در زمینه مسائل مربوط به منافع عمومی به خصوص در ارتباط ما با سازمان‌های بین‌المللی دولتی و نظارتی مانند گروه بیست، هیئت ثبات مالی (FSB)، سازمان بین‌المللی کمیسیون‌های اوراق بهادار (IOSCO)، گردهمایی بین‌المللی ناظران مستقل حسابرسی (IFIAR)، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری (IASB)، کمیته بال در نظارت بانکی (BCBS)، انجمن بین‌المللی ناظران بیمه (IAIS)، شورای استانداردهای بین‌المللی ارزشگذاری (IVSC)، و بسیاری دیگر صحبت می‌کنیم.

اعضا و وابستگان ما بیش از ۲/۵ میلیون حسابدار در بخش عمومی، صنعت و تجارت، دولتی و دانشگاهی را شامل می‌شوند.

اداره‌ی مرکزی ما در نیویورک قرار دارد و در حال حاضر ۷۲ نفر در آنجا مشغول به کار هستند. علاوه بر منابع انسانی، ما از حمایت گسترده‌ی اعضای خود همچون موسسه‌ی حسابداران رسمی دولتی هنگ کنگ (HKICPA) برخوردار هستیم که کارشناسانی را انتخاب می‌کند تا در هیئت‌ها و کمیته‌های ما انجام وظیفه کنند.

تنوع اعضای ما بازتاب حرفه‌ی امروزی ماست. بنیان اعضای ما شامل افرادی حرفه‌ای از تمام بخش‌های جهان است.

برخی از گروه‌های اعضای ما، افرادی از تمام بخش‌های اقتصاد هستند، برخی از آنها افراد متخصص‌تری هستند و فقط از حسابرسان تشکیل شده‌اند (تعداد آن‌ها بسیار زیاد است)، برخی از آنها به حسابداران مدیریتی محدود می‌شوند و برخی نیز حسابداران بخش عمومی هستند.

بیشتر آنها تنها در یک سطح عضویت دارند، در حالی که دیگران، مثل موسسه من، یعنی انجمن حسابداران خبره زلاند نو (NZICA)، در سطوح پیچیده‌ای از عضویت قرار می‌گیرند: تکنسین‌های حسابداری، انجمن حسابداران خبره

و حسابداران خبره.

اعضای ما از نظر تعداد، گستره جغرافیایی، منابع مالی و نقش نظارتی بسیار متفاوت هستند.

انجمن حسابداران خبره عمومی آمریکا (AICPA)، که بر حسب برخی معیارها بزرگ‌ترین عضو مجموعه‌ی ما است، سازمان حرفه‌ای ملی حسابداران رسمی عمومی (CPA) در ایالات متحده است که نزدیک به ۳۷۰,۰۰۰ عضو CPA در ۱۲۸ کشور در زمینه‌های مرتبط به تجارت، صنعت، فعالیت عمومی، دولتی، آموزش، دانش آموزان و همکاران بین‌المللی دارد. درآمد آن [هر ساله] در حدود ۲۱۵ میلیون دلار آمریکا است.

در مقابل، ما تعدادی نهادهای عضو بسیار کوچک داریم. به عنوان مثال، یکی از اعضای ما در ماداگاسکار دارای ۱۶۵ عضو و درآمد سالانه ۵۲ هزار دلار آمریکا است.

همچنین در اندازه و دامنه‌ی شرکت‌های حسابداری، و در اندازه و ماهیت سازمان‌هایی که اعضا در آن‌ها فعالیت می‌کنند، خواه فعالیت‌های تجاری، دانشگاهی و خواه دولتی تنوع وجود دارد.

اگرچه اغلب مسائلی که امروز به آنها اشاره می‌کنم به پیشرفت‌های آتی مربوط می‌شود، صرف چند دقیقه برای بررسی تغییراتی که این حرفه در دهه‌ی اخیر داشته، مخصوصاً تغییرات در زمینه نظارتی خالی از فایده نخواهد بود.

شاهد بودیم که چه‌گونه نارسایی گزارش‌دهی مالی در بخش خصوصی (انرون) منجر به اقدامات چشمگیر، از جمله تصویب قانون ساربینز اکسلی (Sarbanes - Oxley (SOX) و ایجاد مراجع ذی‌صلاح قانونی برای ممیزی بخش خصوصی در بیشتر کشورهای مهم شد.

قانون ساربینز اکسلی که موجب ایجاد هیئت نظارت برحسابداری شرکت‌های سهامی عام (PCAOB) شد، حسابرسان شرکت‌های دولتی ایالات متحده را ملزم کرد تا در PCAOB ثبت نام کرده و برای اولین بار در تاریخ مشمول نظارت خارجی و مستقل شوند. پیش از این، همان‌طور که خاطر نشان کردم این حرفه خودمختار بود و تصویب قانون اخیر موجب تغییراتی واقعاً اساسی در نظارت این حرفه حداقل از نظر حسابرسی شد.

وسعت فرامرزی قانون ساربینز اکسلی موجب شد که این قانون هم از نظر الگو هم از نظر رقابت، تأثیری جهانی پیدا کند، نه این‌که صرفاً در موارد جزایی به آن استناد شود.

تردید نیست که بحران مالی اخیر جهانی، اثر قابل توجهی در حرفه حسابداری و بخش خدمات مالی گذاشته است.

اگرچه مقصر این بحران گزارش دهی مالی یا حسابرسی شناخته نشده ولی سوالاتی در این موارد پرسیده می شود که آیا این بحران ناشی از فشار گروه ۲۰ بر IASB و هیئت استانداردهای حسابداری مالی (FASB) برای انسجام سریع تر، و یا ناشی از تحقیق مجلس اعیان در زمینه حسابرسی در انگلستان، پیش نویس لایحه کمیسیون اروپا و یا سخنرانی های اخیر رئیس جدید هیئت نظارت حسابداری شرکت های عمومی آمریکایی (PCAOB) بوده است. ارزیابی از نقش حسابداری و حسابرسی در بحران فعلی هرچه باشد، این دیدگاه رایج وجود دارد که این امر باید بخشی از اقدامات مورد نیاز برای جلوگیری از بحران های آتی باشند.

من در سخنرانی ام بر روی سه مورد تاکید خواهم کرد، که دو مورد آن ارتباط مستقیمی با بحران دارند و ارتباط مورد سوم کم تر است:

- گزارش های یکپارچه - در ارتباط با تامین کنندگان و رایه دهندگان اطمینان بخشی
- نقش حسابرسی و گزارش حسابرسی - در ارتباط با حسابسان
- بخش عمومی گزارش دهی مالی - به ویژه در ارتباط با کسانی که برای بخش عمومی کار می کنند یا خدمات مشاوره ای ارائه می دهند.

به نظر من ما در هر یک از این سه زمینه در آینده تغییرات چشمگیری را شاهد خواهیم بود.

اول، گزارش گری یکپارچه

به طور خلاصه به این امر اشاره می کنم - شاید بهتر باشد این اظهارات راهنمایی برای نشست بعدی تلقی شود که به طور مفصل تر به این بحث پرداخته می شود.

حداقل دو نگرانی در زمینه ای الگوی کنونی گزارشگری وجود دارد:

- این گزارش فاقد متغیرهای مهمی است که بر ارزش و پایداری درازمدت شرکت تاثیر می گذارد، که در این دسته ابعاد زیست محیطی، اجتماعی و راهبری جای می گیرند؛ و
- این گزارش به طور فزاینده ای پیچیده است، نکته ای که در گزارش IFAC در سال ۲۰۰۴ پیتر وانگ، رییس سابق HKICPA مطرح کرد.

اما سابقه ای طولانی در نارضایتی از مدل فعلی گزارشگری مالی وجود دارد و تلاش های زیادی صورت گرفته تا جایگزینی برای الگوهای گزارشگری ایجاد شود. فکر می کنم دو دلیل وجود دارد تا باور کنیم تلاش های کنونی که حرفه

حسابداری عمیقاً به آن پرداخته است می تواند چشم انداز موفقیت آمیزی داشته باشند.

- هیئت بین المللی گزارش دهی یکپارچه (IIRC) از گروهی بسیار قانع کننده از سازمان ها تشکیل شده است که همگی به دنبال آن هستند تا این برنامه توسعه یابد.

- در آفریقای جنوبی، گزارشگری یکپارچه یکی از ملزومات درج در بورس اوراق بهادار ژوهانسبورگ است.

معتقدم که در اختیار داشتن نمونه هایی واقعی از آنچه گزارش یکپارچه به نظر می رسد تا حد زیادی به ایجاد راه حل عملی - «شدنی» برای این مشکل جدی کمک می کند.

برنامه ای آزمایشی که بخشی از فعالیت کمیته گزارش دهی یکپارچه بین المللی است به همین نحو، نمونه های واقعی - در این مورد از کشورهای سراسر جهان - ایجاد می کند.

اما موانع زیادی برای کسب موفقیت وجود دارد، و نباید انتظار داشته باشیم که سیستم های گزارش دهی مالی کنونی به این زودی ها کنار گذاشته شوند.

IIRC انتشار مقاله ای بحث برانگیز را در پی خواهد داشت، روند ایجاد آن با فهرستی طولانی از مسایل دشوار و جنجالی و بحث انگیز، حتی در میان کسانی که فکر می کنند

گزارش دهی یکپارچه ایده خوبی است، همراه بوده است. ایجاد یک چارچوب پذیرفته شده جهانی که اطلاعات مالی، زیست محیطی، اجتماعی و راهبری را در فرمت های روشن، موجز، سازگار، و قابل مقایسه با هم ارائه دهد از اهداف اصلی IIRC است.

فدراسیون بین المللی حسابداری IFAC، در توصیه های خود به گروه ۲۰، توصیه کرد که این گروه از توسعه ای این ابزارهای جدید و معیارهای دستیابی به پایداری جهانی حمایت کند. فکر می کنم این حوزه ای است که در آن ما به عنوان افراد حرفه ای، نقش مهمی هم به عنوان فراهم کننده و هم به عنوان رایه کننده ای اطمینان بخشی خواهیم داشت.

نقش حسابرس

بحران مالی به بحث بر سر نقش حسابرسی و ساختار بازار حسابرسی دوباره دامن زده است.

همانطور که قبلاً اشاره کردم، سوالاتی درباره حسابرسی و بازار حسابرسی مطرح شده است.

یکی از سوالات مطرح شده که به عنوان یک دستور کار بین المللی بسیار شفاف است، پیش نویس لایحه کمیسیون اروپایی است.

در این مرحله، واقعاً ایده ای نداریم که در ماه های آینده از این کمیسیون چه نتیجه ای به دست خواهد آمد، هر چند که

گزارش اخیر پارلمان احتمال گزینه‌های رادیکال تری که با توجه به پیش نویس لایحه مطرح شده بودند را کاهش داد. با توجه به حمایت قاطع برای تصویب استانداردهای بین‌المللی حسابرسی (ISA) هم توسط پاسخ دهندگان به پیش نویس لایحه و هم در گزارش پارلمان، بسیار امیدواریم که پیشرفتی در این زمینه حاصل شود.

در این مرحله اگر دیدگاهی را به عنوان آنچه که ممکن است در زمینه‌ی مسایل مطرح شده در پیش نویس لایحه همچون حسابرسی مشترک، چرخش اجباری شرکت، یا مناقصه‌ی مجدد اجباری ارایه دهیم، کم‌وبیش در این زمینه گمانه‌زنی کرده‌ام. بنابراین، یکی از زمینه‌هایی را مطرح می‌کنم که کاملاً درباره‌ی تغییر آن مطمئن هستیم، و آن گزارش حسابرسی است. در طول چند سال گذشته پیشرفت‌هایی در زمینه‌ی گزارش حسابرسان حاصل شد - از جمله توصیف دامنه‌ی حسابرسی و مسئولیت‌های مربوط به مدیریت و حسابرسان در زمینه‌ی گزارش استاندارد بین‌المللی - تا فاصله میان انتظارات و ارتقای هماهنگی بین‌المللی در گزارش حسابرسان در نظر گرفته شود.

علاوه بر این، برخی فعالان بازار پیشنهاد کرده‌اند که اکنون زمان بررسی بنیادی‌تر گزارش‌دهی حسابرسان فرارسیده است. این پیشنهادها به دلیل این برداشت‌ها مطرح شد که گزارش‌دهی حسابرسان نیازهای اطلاعاتی صورت‌های مالی را در محیط کسب و کار جهانی که به نحوی روزافزون نیازمندی‌های پیچیده تری در زمینه گزارشگری مالی دارد برطرف نمی‌کند.

این مسئله محدود به حسابرسی نیست، بلکه گسترده‌تر از آن و حاکی از شکاف اطلاعاتی در این زمینه است.

کاربران می‌دانند اطلاعات پربارتری درباره پنگاه و حسابرسی وجود دارد، اطلاعاتی بیشتر از آنچه در حال حاضر از طریق صورت‌های مالی حسابرسی شده و سایر سازوکارهای شفاف‌سازی منسجم و از طریق گزارش حسابرسان که ارایه می‌شود وجود دارد، و این امر ما را ناگزیر از رویکرد دوباره به گزارشگری یکپارچه می‌سازد.

کاربران تمایل دارند تا اطلاعات غنی‌تر را به طور مستقیم از بنگاه و/یا از طریق تبادل نظر درباره دیدگاه حسابرسان در زمینه این مسایل کسب کنند.

آنان بر این باورند که چنین اطلاعاتی به آن‌ها در ارزیابی وضعیت مالی و عملکرد بنگاه و همچنین کیفیت گزارشگری یکپارچه آن و کیفیت حسابرسی کمک می‌کند.

سیاست‌گذاران، به عنوان مثال، EC، IOSCO، PCAOB، و جز آن، گزارش‌ها را در صفحه‌ی نمایشگر

خود دارند و این امر درباره‌ی هیئت بین‌المللی استانداردهای اطمینان‌بخشی و حسابرسی (IAASB) نیز صدق می‌کند.

هیئت بین‌المللی استانداردهای اطمینان‌بخشی و حسابرسی IAASB به تازگی گزارشی مشورتی منتشر کرد: افزایش ارزش گزارشگری حسابرسان: بررسی گزینه‌هایی برای تغییر. PCAOB پروژه‌ای در این زمینه دارد و باید گزارشی در چند ماه آینده منتشر کند. ما در مرحله‌ای هستیم که ظرفیت‌هایی در دست داریم که بر شکل آتی گزارشگری حسابرسانی تأثیر می‌گذارد.

گزارشگری مالی بخش عمومی

بحران بدهی‌های حاکمیتی، که روز به روز عمیق‌تر خواهد شد، این ظن و امید را در من ایجاد می‌کند، که به ارزیابی مجدد حسابداری بخش دولتی سخنگیرانه منجر شود.

همانطور که انرون نمادی از نیاز برای حسابرسی با کیفیت بالاتر در نظر گرفته می‌شود، به نظرم بسیار محتمل است که تقلب در گزارشگری مالی توسط دولت یونان نمادی غیرمسئولانه در رفتار گزارشگری مالی توسط دولت‌ها در نظر گرفته شود.

بحران مالی جهانی و بحران بدهی‌های دولتی

کاملاً آشکار ساخت که دولت‌ها به طور کلی حسابداری بسیار بدی در زمینه‌ی عملکرد و جایگاه مالی خود دارند. بسیاری از آنها از حسابداری نقدی استفاده می‌کنند که به معنای آن است که بسیاری از عوامل تعیین‌کننده مانند بدهی‌های حقوق بازنشستگی بخش عمومی و ابزارهای مالی به طور مناسب محاسبه نمی‌شوند. بسط این مسئله به این معناست که آن‌ها به خوبی نیز مدیریت نمی‌شوند.

اگر این استنباط باشد که نمی‌توانید سازمان‌ها را همچون دولت‌های مدرن پیچیده با سیستم‌های مدیریتی مالی بر پایه‌ی نقدی مدیریت کنید، پیچیدگی‌های خاصی برای این حرفه، هم از نظر دستیابی به توسعه‌ی سیستم مدیریت مالی و هم از نظر ملزومات روزافزون برای مهارت‌های حسابداری در موسسات دولتی، ایجاد خواهد شد.

در این دولت‌ها که باید سیستم‌های مدیریتی مالی مدرن اجرا شود، نیاز به مهارت‌های حسابداری با نیازهای شرکتی با مقیاس مشابه، متفاوت نیست.

باید روشن شود که شکست دولت‌ها در مواجهه با تعهدات مالی شان خیلی نادر نیست. جدول یک دولت‌هایی را نشان می‌دهد که دیون خود را از سال ۱۹۹۰ قسط بندی مجدد کرده‌اند.

جدول یک کشورهای با تجدید اقساط مالی بدهی حاکمیتی از سال ۱۹۹۰ (تاریخ قرارداد)

- در آلمان ۳۱ درصد
- در فرانسه ۵۲ درصد

افزایش نگرانی سرمایه گذاران از کیفیت اطلاعاتی که آنها با توجه به بیلانهای حاکمیتی در اختیار دارند اخیراً در گردهمایی وام گیرندگان بانک جهانی سخنرانی کردم که در آن نماینده‌ی یکی از بزرگ ترین بانکهای جهان توضیح داد که چه طور بدهی های دولت ها دیگر بدون ریسک در نظر گرفته نمی شوند و سرمایه گذاران به دنبال همان تحلیل های در سطح اقتصاد خرد هستند که در بخش خصوصی کاربرد دارد.

هنگامی که سرمایه گذاران می پرسند ترازنامه چه طور به نظر می رسد، بانکداران بایست بگویند تا آنجا که ما می دانیم بیشتر دولت ها ترازنامه ای به آن معنی که در نظر ماست ندارند- باور این امر برای برخی از سرمایه گذاران سخت است!

و اهمیت بدهی دولت به بازارهای سرمایه چنین است: وضعیت مالی اروپا تقریباً هر روز در صفحات اول روزنامه ها مطرح می شود. بسیار واضح است که سیاست گذاران در حال تلاش هستند تا راه حلی برای این مشکل حاد و دشوار پیدا کنند. همچنین واضح است که پی آمدهای بالقوه ای آن در مقایسه با انرون بسیار جدی تر است. شکست مدیریت مالی در دولت منجر به تغییر دولت ها و بی نظمی اجتماعی در خیابان ها شده است.

این وضعیت می توانست و می بایست، به اصلاحات بسیار مهمی منجر شود. همانطور که قبلاً هم گفتم، نارسایی گزارشگری مالی در بخش خصوصی منجر به تصویب قانون Sarbanes - Oxley، و ایجاد نهادهای نظارتی برای حسابرسی های بخش خصوصی در بسیاری از کشورهای بزرگ جهان شد.

اما این امر مربوط به بخش خصوصی بود. این بار نارسایی های گزارشگری مالی در بخش دولتی اتفاق افتاده و حداقل تاکنون نیز اقدامی در این زمینه صورت نگرفته است. تاکنون بحث های زیادی برای کاهش کسری بودجه و مخارج انجام شده، اما به نقشی که حسابداری و حسابرسی در این بحران ایفا کرده، توجه اندکی شده است.

بورس اوراق بهادار نیویورک ۲۰۰۹	
مجموع سهام مبادله شده	۲۱۰ هزار میلیارد دلار
اوراق بهادار به پشتوانه ی وام های رهنی	۹۵ هزار میلیارد دلار
صندوق های سرمایه گذاری	۲ هزار میلیارد دلار
اوراق بهادار دولت ایالات متحده	۹۰۵ هزار میلیارد دلار

الجزایر ۱۹۹۶/۷	پاکستان ۱۹۹۹/۱۲
آرژانتین ۱۹۹۳/۴ و ۲۰۰۵/۴	پاناما ۱۹۹۶/۵
برزیل ۱۹۹۴/۴	پرو ۱۹۹۷/۳
بلغارستان ۱۹۹۴/۶	فیلیپین ۱۹۹۲/۱۲
شیلی ۱۹۹۰/۱۲	لهستان ۱۹۹۴/۱۰
ساحل عاج ۱۹۹۸/۳	روسیه ۲۰۰۰/۸
کروواسی ۱۹۹۶/۷	آفریقای جنوبی ۱۹۹۳/۹
جمهوری دومینیک ۱۹۹۴/۸ و ۲۰۰۵/۵	اوکراین ۲۰۰۰/۴
اکوادور ۱۹۹۵/۲ و ۲۰۰۰/۸	اوروگوئه ۲۰۰۳/۵
مکزیک ۱۹۹۰/۵	نزوئلا ۱۹۹۰/۱۲
مراکش ۱۹۹۰/۹	ویتنام ۱۹۹۷/۱۲
نیجریه ۱۹۹۱/۱۲	صربستان و مونته نگرو ۲۰۰۴/۷

و این مشکل به هیچ وجه محدود به اروپا نیست. با در نظر گرفتن اهمیت این مسئله باید به دو سؤال زیر پاسخ داد:

- این موقعیت چه قدر پایدار است؟
- سیستم سیاسی آمریکا برای برطرف کردن عدم توازن بین هزینه و درآمد خود چه گونه تجهیز می شود؟

باید توجه داشت که پس اندازهای ارائه شده در نمودار متعلق به اعضای جمهوریخواه کنگره است، دموکرات ها پس اندازهای کمتری را پیشنهاد کرده اند.

و به نظر می رسد شهروندان به طرز روزافزونی حس می کنند که این وضعیت وخیم است:

- تردید شهروندان نسبت به ثبات مالی دولت هایشان رو به فزونی است
- در ایالات متحده ۵۴ درصد معتقدند دولتشان از نظر مالی باثبات نیست
- در انگلستان این میزان ۴۲ درصد است

ساختار حرفه‌ی حسابداری

در نهایت، می‌خواهم به طور خلاصه درباره‌ی پیشرفت دیگری که معتقدم چهره‌ی این حرفه را در سال‌های آینده تغییر خواهد داد صحبت کنم. با انتقال بازار خدمات حسابداری (و حسابداران) از بازارهای داخلی به بازار جهانی، سازمان‌های حسابداری حرفه‌ای نیز شکل جهانی خواهد یافت.

تا حد زیادی این امر پیش‌تر اتفاق افتاده است. بسیاری از نهادهای عضو IFAC عضویت خود را در سراسر جهان گسترش داده‌اند - همانطور که قبلاً اشاره کردم AICPA در ۱۲۸ کشور جهان عضو دارد.

بنابراین سؤال این است، بازار برای خدماتی که سازمان‌های حسابداری حرفه‌ای همچون HKICPA ارائه می‌دهند چه‌گونه تغییر خواهد کرد؟ باید تأکید کنم که منظور من دقیقاً HKICPA نیست. در حالی که ممکن است اظهارات من در هنگ کنگ کاربرد داشته باشد، هنگ کنگ مکانی است که در آن شرایط ملی و داخلی بسیار حساس‌تر است. آنچه من توصیف می‌کنم روندهای جهانی در حال ظهور و شکوفایی است.

بگذارید به برخی از پیشرفت‌های کنونی اشاره کنم:

- انستیتوی حسابداران خبره کانادا (CICA) و انجمن مدیریت حسابداران خبره (CMA) در کانادا چالش‌ها و ادغام‌های متداول در کشورها را بررسی می‌کند
- انستیتوی حسابداران خبره در استرالیا (ICAA) و NZICA - اتحادیه استرالیا
- AICPA و CIMA - طراحی حسابداری مدیریت

جهانی حسابداری

فکر می‌کنم هنوز روشن نیست که این امر به کجا منتهی خواهد شد، بسیاری از مقررات هنوز در سطح ملی است بنابراین فشارهایی اعمال خواهد شد تا در سطح ملی حفظ شود. همچنان فشارهای مخالفی در جریان است که از منابع زیر سرچشمه می‌گیرد:

- ماهیت فزاینده جهانی کسب‌وکار
 - روند همگرایی نظارتی و استانداردهای جهانی
 - فشار برای بهره‌وری
 - تمایل برای [کسب] سهمی از بازار
- تعجب آور نخواهد بود که این فشارها در روند پیشرفت‌های حرفه حسابداری تأثیر مشابهی دارند. نتیجه می‌گیرم که پیشرفت‌هایی وجود دارد که در آینده نزدیک شاهد آن خواهیم بود.

با این حال، شنیدن این سخنان از بیل گیتس در ماه مارس گذشته بسیار خوشایند بود. او خواستار اصلاح حسابداری در سطح دولت ایالتی آمریکا شد. بسیاری از دولت‌های ایالتی با مشکلات مالی بسیار جدی روبرو هستند. او عنوان کرد که دولت‌های ایالتی از ترفندهایی استفاده می‌کنند تا ظاهر انرون را حفظ کنند.

راه حلی در دست داریم و فقط کافی است آن را اجرا کنیم. استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی (IPSAS) - معادل دولتی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (IFRS) - توسط سازمان ملل متحد، سازمان همکاری و توسعه‌ی اقتصادی (OECD) و کمیسیون اروپا (به خاطر صورت‌های مالی‌اش) و بخش‌های دیگر مورد تصویب قرار گرفت.

استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی (IPSASها) توسط برخی از دولت‌های ملی - نه تمام دولت‌ها - همچون سوئیس، اتریش، پرو و آفریقای جنوبی پذیرفته شد.

با توجه به اینکه کشورهایی همچون برزیل و اسپانیا عزم‌شان را برای پذیرش IPSAS در آینده‌ای نزدیک نشان داده‌اند، حرکت به سمت پذیرش IPSAS قطعاً صورت جهانی یافته است.

مجموعه واحدی از استانداردهای حسابداری برای بخش عمومی، که در سطح بین‌المللی پذیرفته شده باشند، شفافیت و مسئولیت دولت‌ها را افزایش خواهد داد و کاملاً در جهت منافع همگانی است.

مایلم این بخش را با سخنان مثبت‌تر، البته با مثبت‌اندیشی محتاطانه، به پایان برسانم. یکی از لحظات تعیین‌کننده برای تصویب جهانی IFRS در بخش خصوصی این بود که اتحادیه‌ی اروپا این برنامه را برای تمام شرکت‌های درون اتحادیه به تصویب رساند.

در گزارشی بسیار جدید، یکی از قوی‌ترین کمیته‌های پارلمان اروپا - کمیته‌ی امور اقتصادی و پولی - خواستار تصویب IPSAS ظرف سه سال از تکمیل بخشنامه موجود شد. در حال حاضر چنین توصیه‌ای به معنای آن نیست که این امر لزوماً اتفاق خواهد افتاد، بلکه حاکی از آن است که برخی از سیاست‌گذاران حداقل شاهد نیاز برای گزارشگری مالی با کیفیت بالا بر اساس مجموعه استانداردهای مستقل هستند و این قطعاً پیشرفت مهمی است.